

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Reného Fischera a soudců Mgr. Halky Hovorkové a JUDr. Marty Tvrdkové ve věci

žalobkyně: **D. K.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Tiborem Stano
sídlem Husovo náměstí 529/6, 390 02 Tábor

proti
žalovanému: **SBS DŘEVOSTAVBY, s.r.o.**, IČO 25721283
Francouzská 55/52, 101 00 Praha 10
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Kocourkem
sídlem Václavské náměstí 56, Palác Fénix, 110 00 Praha 1

o bezplatné odstranění vad,

k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 17. 5. 2024, č. j. 16 C 195/2011–1497

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se **mění** jen tak, že znalečné činí 10 164 Kč, jinak se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora označeným usnesením přiznal znalci Ing. Karlu Mikešovi, Ph.D., IČO 16260279, sídlem na Pernikářce 932/18, Praha 6, za jeho znaleckou činnost a účast u soudu částku 21 659 Kč, včetně DPH (na znalečném – poznámka odvolacího soudu). V odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na své usnesení ze dne 5. 5. 2022, kterým ustanovil tohoto znalce z oboru stavebnictví, statika stavebních konstrukcí k podání znaleckého posudku, přičemž za znalecký posudek mu bylo přiznáno znalečné ve výši 75 165,20 Kč. Znalec poté ovšem provedl další úkony pro bližší objasnění složitějšího případu, které soud prvního stupně specifikoval pod bodem 2 odůvodnění svého rozhodnutí. K tomu vysvětlil, že znalci nepřiznal odměnu za odpovědi na doplňující otázky žalující strany ze dne 12. 3. 2024 - 1×900 Kč, protože znalec neodpovídal na otázky, pouze odkázal žalobkyni na svůj budoucí výsledek na jednání, za cestu na soudní jednání soud znalci nepřiznal 900 Kč za hodinu, protože náhrada za ztrátu času je upravena v § 15 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 504/2020 Sb., znalec výši ušlého výděleku nedoložil, proto soud přiznal za každou započatou čtvrt hodinu částku 50 Kč. Naopak soud nezkrátil čas znalci za vyjádření a odpovědi na otázky žalovaného, protože žalovaný odpovědi znalce na jednání sporoval a znalci pokládal spoustu specifických a náročných otázek, znalec proto musel vynaložit více času než obvyklé.
2. Soud prvního stupně s odkazem na § 27 odst. 1 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znalcích, § 30 a § 31 tohoto zákona a dále s poukazem na ust. § 2 odst. 1 a § 4 citované vyhlášky, přiznal znalci znalečné s tím, že vyšel ze sazby odměny 800-1 000 Kč a v souladu s vyúčtováním znalce určil hodinou sazbu ve výši 900 Kč za hodinu s ohledem na odbornou náročnost vyžadovanou k vypracování znaleckého posudku – 19 hodin celkem po 900 Kč, náhrada za ztrátu času 800 Kč a náhrada za DPH 21 %. O znalečném tak rozhodl podle § 139 odst. 2 o. s. ř. za použití zákona o znalcích a vyhlášky č. 504/2020 Sb. tak, že znalci přiznal znalečné v celkové výši 21 659 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

3. Proti usnesení podal odvolání žalovaný. Namítl, že podaný znalecký posudek vykazuje hrubé chyby a podání vyhotovená dne 5. 6. 2023 a 18. 8. 2023 ke znaleckému posudku proto nelze považovat za řádná, resp. meritorní, kterými by znalecký posudek byl nějakým způsobem doplněn, opraven či zpřesněn. Tato podání byla zpracována de facto pouze proto, aby znalec mohl odmítnout oprávněné požadavky žalovaného na opravu a doplnění posudku o chybějící nebo chybné údaje a výsledky, jak vyplývá z podání žalovaného ze dne 1. 6. a 26. 7. 2023. Vypovídací hodnota těchto odpovědí je podle žalovaného zcela nulová. Z pohledu požadavku žalovaného nebylo zůstavitelce provedeno již ničeho, znalecký posudek je i nadále chybný a neúplný a z větší části i nepřezkoumatelný.
4. Příprava znalce na jednání v rozsahu zadaného znaleckého úkolu nemohla znalci nikdy trvat déle než jednu hodinu, úkolem znalce bylo vypracovat odborný znalecký posudek v rozsahu zadaném soudem, který měl být pro vypracován správně a nestranně. To se nepodařilo, znalecký posudek je nadále chybný. Pro přípravu na jednání dne 6. 2. 2024 lze shrnout čas maximálně ve výši jedné hodiny, což platí i v případě přípravy na jednání dne 19. 3. 2024. Pokud jde o zmiňovaná jednání dne 2. 11. 2023, tak žádné takovéto jednání se nekonalo, znalci proto nelze uznat ani přípravu na toto jednání a ani účast na něm. Jednání totiž bylo odročeno na 6. 2. 2024.
5. Žalovaný dále namítl, že soud prvního stupně přiznal znalci odměnu za hodinu práce v rozporu s vyhláškou č. 504/2020 Sb., resp. s vyhláškou č. 370/2022 Sb., a to s poukazem na článek II vyhlášky č. 370/2022, který žalovaný odcitoval. Protože znalecká činnost byla znalci zadána dne 5. 5. 2022, měla být odměna za znalecký posudek určena v rozmezí 300-450 Kč.
6. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že znalci přizná odměnu ve výši stanovené odvolacím soudem s přihlédnutím k důvodům žalovaného uvedeným v tomto odvolání. V závěru žalovaný poznamenal, že správná adresa jeho sídla je Praha 10, Francouzská 55/52, v záhlaví napadeného usnesení je však uvedená adresa Praha 10, Vyžlovská 48.
7. Žalobce se k podanému odvolání nevyjádřil.
8. Znalec ve stručném vyjádření k odvolání žalovaného ze dne 29. 5. 2024 vyslovil s námitkami žalovaného nesouhlas s tím, že odvolání je podle názoru znalce účelové a zavádějící, jeho cílem je degradace znaleckého posudku a dehonestace znalce.
9. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 5 a 6 o. s. ř. správnost napadeného usnesení včetně správnosti postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo, aniž by ve věci nařizoval odvolací jednání /§214 odst. 2 písm. c) o. s. ř./ a odvolání žalovaného shledal částečně opodstatněným.
10. Námitky žalovaného obsažené v odvolání vesměs směřují proti správnosti znaleckého posudku, když žalovaný zásadně nesouhlasí s odbornými znaleckými závěry, znalecký posudek zpochybňuje; proto namítá i nesprávnost přiznaného znalečného. K tomu odvolací soud odkazuje na své usnesení ze dne 10. 7. 2023, č. j. 186/2023-1285, vydané v téže věci, jímž k odvolání žalovaného potvrdil usnesení soudu prvního stupně ze dne 18. 5. 2023, č. j. 16 C 195/2011-1254, jímž bylo rozhodnuto o znalečném téhož znalce. V uvedeném rozhodnutí odvolací soud podrobně vysvětlil, že z hlediska určení odměny znalce je irelevantní správnost, respektive pravdivost hodnoty odpovědí na otázky zodpovězených znalcem ve znaleckém posudku. Při určení odměny soud postupuje podle zásad uvedených v § 31 zákona o znalcích s tím, že sazba odměny za znaleckou činnost je upravena v § 2 vyhlášky č. 504/2020 Sb. Uvedený názor aproboval i Ústavní soud ČR, který rozhodoval o ústavní stížnosti podané žalovaným proti tomuto usnesení odvolacího soudu, kdy Ústavní soud ČR ve svém usnesení ze dne 4. 10. 2023, sp. zn. III. ÚS 2212/23, tuto ústavní stížnost jako zjevně neopodstatněnou odmítl. Odvolací soud pro stručnost na argumentaci obsaženou v citovaném rozhodnutí odvolacího soudu a v následném usnesení Ústavního soudu ČR plně odkazuje a znovu akcentuje, že správnost znaleckého posudku je z hlediska určení výše znalečného, resp. odměny za znaleckou činnost zcela irelevantní.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. K.

11. Soud prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlil, v jakém rozsahu přiznal znalci odměnu za doplnění znaleckého posudku, jak v písemné podobě, tak při ústních jednáních, když pro upřesnění uvádí, že ústní jednání s účastí znalce se v této věci konala toliko dvě, a to dne 6. 2. 2024 a 19. 3. 2024 a nikoliv 2. 11. 2023, jak soud prvního stupně uvádí. Časový rozsah 19 hodin tak, jak je specifikován v odstavci 2 napadeného usnesení, je zjevně přiměřený, když odvolacímu soudu nepřísluší hodnotit to, kolik znalec potřeboval času na vypracování znaleckého posudku, resp. přípravu na jednání apod. Korekce by byla na místě pouze tehdy, pokud by znalec účtoval čas, který by byl zjevně nepřiměřený, což tento případ ovšem není.
12. Žalovanému je ovšem třeba přisvědčit v tom, že soud prvního stupně přehlédl, že znalec ustanovil již dne 5. 5. 2022, tedy ještě před účinností vyhlášky č. 370/2022 Sb., která od 1. 1. 2023 nově upravila sazby odměny za znaleckou činnost v rozmezí částek 800 -1 000 Kč za hodinu – k tomu § 2 odst. 1 vyhlášky č. 504/2020 Sb. ve znění vyhlášky č. 370/2022 Sb. Protože ovšem znalec byl k podání znalecké činnosti ustanoven před tímto datem, je namístě postupovat podle článku II Přejícných ustanovení vyhl. č. 370/2022 Sb., podle něhož se odměna za výkon znalecké činnosti zadané přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky určí a vyúčtuje podle vyhlášky č. 504/2020 Sb. ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky. Znamená to, že je nutno postupovat podle vyhlášky č. 504/2020 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2022 Sb., která ve svém § 2 odst. 1 vymezila sazbu odměny v rozmezí 300–450 Kč za hodinu. Protože znalec vycházel zjevně ze sazby odměny účinné od 1. 1. 2023, když požadoval platbu 900 Kč za hodinu, tedy uprostřed zákonného rozmezí 800-1 000 Kč, určil odvolací soud sazbu odměny částku 400 Kč, kterou považuje za zjevně adekvátní. Za 19 hodin práce na doplnění znaleckého posudku, včetně přípravy pak náleží znalci odměna v celkové výši 7 600 Kč, k tomu za ztrátu času ve výši 50 Kč za každou započatou čtvrt hodinu, celkem 16 čtvrt hodin po 50 Kč je 800 Kč podle § 15 odst. 2 vyhl. č. 504/2020 Sb., tedy výsledně 8 400 Kč + náhrada za DPH 21 % je celkem 10 164 Kč.
13. Odvolací soud proto napadené usnesení postupem podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil jen tak, že znalečné činí 10 164 Kč, jinak ho potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha dne 11.července. 2024

Mgr. René Fischer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. K.